

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Gheorghieva Svetlana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghieva Svetlana împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Incaso” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Incaso”, reprezentată de Covaliov Natalia, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2015, și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2014, Gheorghieva Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Incaso” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 13 martie 2014, SRL „Incaso” i-a expediat o notificare despre datorie, prin care a informat-o despre faptul că: „ÎM „Moldcell” SA a contractat Compania de Încasare a Datoriilor „Incaso” să reprezinte interesele companiei în procesul de colectare a datoriilor pentru serviciile și produsele utilizate. Astfel, datoria la zi constituie suma de 1 133,28 lei.

Menționează că peste puțin timp, a fost telefonată de Alexandru Carpovici care s-a prezentat angajat al SRL „Incaso” și i-a comunicat că în mod de urgență urmează să achite datoria față de ÎM „Moldcell” SA, în caz contrar toate informațiile cu privire la existența datoriilor vor fi publicate pe pagina sa personală în rețelele de socializare.

Indică reclamanta că pentru a se asigura că SRL „Incaso” este în drept să o telefoneze și să o șantajeze cu răspândirea informației despre datorie, a solicitat prezentarea contractului sau împuternicirilor în baza cărora ÎM „Moldcell” SA a transmis informații confidențiale despre datoriile sale SRL „Incaso”, însă a primit refuz în eliberarea informației solicitate.

Relatează reclamanta că tot în luna martie 2014, pe pagina sa personală din rețeaua de socializare www.odnoclassniki.ru a fost postat și publicat de către angajata SRL „Incaso”, Stroiescu Sabina un mesaj cu conținutul: *„Luînd în considerație că ați ignorat solicitarea de achitare a datoriilor față de ÎM „Moldcel SA în sumă de 1 200 lei și intenționat nu ați întreprins careva măsuri, nu răspundeți la apelurile telefonice, vă eschivați de la achitarea datoriei, la data de 01.04.2014 cauza a fost transmisă în instanța de judecată”*.

Un mesaj cu același conținut a fost plasat și pe pagina personală din rețeaua de www.odnoklassniki.ru a soțului său, Serghei Gheorghiev.

Susține reclamanta că în rezultatul plasării mesajului vizat pe pagina sa personală din rețeaua de socializare precum și pe pagina soțului, toate rudele, prietenii, care au citit mesajul, au început să-i telefoneze și să le scrie.

În consecință persoanele care o cunoșteau au afirmat că și-au pierdut total încrederea în ea, deoarece totdeauna au considerat-o ca fiind o persoană corectă, care își onorează la timp și cu diligență obligațiile asumate.

Totodată invocă reclamanta că activează în calitate de director al unei Asociații Obștești, fondate din anul 2006, iar pe parcursul celor 7 ani de activitate a colaborat cu diverși reprezentanți ai instituțiilor de stat, cu organizații non-guvernamentale, beneficiari, donatori de fonduri.

Prin urmare, în decursul acestor ani a menținut relații de conlucrare și colaborare bazate pe încredere și respect, iar informația răspândită de SRL „Incaso”, s-a resimțit negativ asupra reputației și profesionalismului de care a dat dovadă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Mai mult decât atât, fiind însărcinată în luna a 8-a informația despre datorii răspândită pe rețelele de socializare i-a înrăutățit starea de sănătate, deoarece i-au apărut dureri de cap, amețeli, anxietate, slăbiciuni și dureri de inimă, fiind nevoită să se adreseze pentru acordarea asistenței medicale la medic, întrucât stresul la care a fost expusă s-a răsfrânt negativ asupra stării de sănătate fiind expusă riscului și sănătatea copilului.

Relatează că la 30 aprilie 2014, a expediat o pretenție SRL „Incaso” comunicându-i despre consecințele răspândirii nejustificate a informațiilor cu caracter personal și solicitându-i compensarea prejudiciului moral cauzat, însă nu a primit nici un răspuns.

Consideră că SRL „Incaso” i-a lezat onoarea și demnitatea, i-a încălcat dreptul la viața privată și dreptul la confidențialitatea datelor cu caracter personal deoarece tehnicile și metodele colaboratorilor companiei de încasare a datoriilor nu corespunde nici legii, nici bunelor moravuri și nici bunului simț.

Indică reclamanta că întra-adevăr are o datorie pe care urmează să o achite ÎM „Moldcell” SA, însă suma nu este mare, iar datoria nu s-a format din motiv că nu a înțeles corect clauzele unui contract de abonament pe care la încheiat cu ÎM „Moldcell” SA.

Susține că anterior a avut încheiat un contract de abonament cu ÎM „Moldcell” SA, în temeiul căruia urma lunar să achite o sumă pentru utilizarea

serviciilor de telefonie mobilă, însă din motiv că nu a utilizat numărul procurat a considerat că nu trebuie să achite pentru abonament, iar la solicitarea de achita restanța solicitată a comunicat ÎM „Moldcell” SA că v-a achita restanța în cel mai scurt timp.

Mai susține reclamanta că SRL „Incaso” nu i-a prezentat nici o dovadă a faptului că reprezintă de drept ÎM „Moldcell” SA nu i-a cerut consimțământul la prelucrarea datelor cu caracter personal, iar notificarea expediată în scopul achitării datoriei nu conține antet.

În consecință relevă că angajații SRL „Incaso” pe lângă faptul că au deranjat-o cu apeluri telefonice, au stresa-o și i-au creat stări de neliniște, i-au provocat grav stres emoțional și psihologic care persistă și până în prezent, deoarece plasarea intenționată a informațiilor despre datoriile sale pe o rețea de socializare a provocat reacții negative față de ea din partea colegilor de serviciu, prietenilor, rudelor, iar în rezultat avea impresia că oamenii o privesc cu indignare, că o judecă pe la spate, precum și că și-au pierdut încrederea în onestitatea și profesionalismul de care a dat dovadă.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 28 din Constituția RM, art. 16, 1422, 1423 Cod civil și art. art. 3, 4, 5, 12, 18, 29, 30 din Legea cu privire la datele cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Solicită constatarea violării dreptului la viața privată, încălcarea onoarei și demnității, încălcarea dreptului la confidențialitatea și securitatea datelor cu caracter personal de către SRL „Incaso” și încasarea din contul SRL „Incaso” în beneficiul dânzei a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatată încălcarea de către SRL „Incaso” a drepturilor și libertăților fundamentale ale Svetlanei Gheorghieva în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, și încasat din contul SRL „Incaso” în beneficiul Svetlanei Gheorghieva suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 5 100 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de SRL „Incaso”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2016 a fost admis recursul declarat de Gheorghieva Svetlana, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 a fost admis recursul declarat de SRL „Incaso”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 12 decembrie 2016, Gheorghieva Svetlana declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța de apel nu a aplicat corect normele de drept material și a interpretat eronat legea și în special prevederile art. art. 3, 5, 13 al Legii cu privire la datele cu caracter personal.

Totodată indică că instanța de apel eronat a concluzionat că SRL „Incaso” nu este operator al datelor și doar persoană împuternicită al operatorului de date,

întrucât anume SRL „Incaso”, în lipsa acordului a operat cu datele personale a le dânsiei.

Mai mult instanța de apel a ignorat faptul că prin acțiunile SRL „Incaso” i-a fost prejudiciată reputația profesională deoarece, dânsa fiind conducător al unei Asociații Obștești se bucura de autoritate în colectivul de muncă, iar informația răspândită de SRL „Incaso” s-a resimțit negativ asupra numelui și reputației sale profesionale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta Gheorghieva Svetlana s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 decembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de admite recursul declarat de Gheorghieva Svetlana de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum se constată la caz, Gheorghieva Svetlana înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Incaso” a solicitat apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauza dată, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii, constatând încălcarea de către SRL „Incaso” a drepturilor și libertăților fundamentale ale Svetlanei Gheorghieva în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și încasând din contul SRL „Incaso” în beneficiul Svetlanei Gheorghieva a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 5 100 lei, în rest respingând cerințele Svetlanei Gheorghieva ca fiind neîntemeiate.

Examinând apelul declarat de Covaliov Natalia în interesele SRL „Incaso” instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii acestuia și casând integral hotărârea primei instanțe a pronunțat o nouă hotărâre cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În susținerea soluției date instanța de apel cu referire la contractul de abonament încheiat la 23 aprilie 2013 între ÎM „Moldcell” SA și Gheorghieva Svetlana și pct. 6 din Acordul suplimentar la contractul de abonament pentru abonații ÎM „Moldcell” SA din 23 aprilie 2013, a reținut prevederile art. 3, 5 din Legea cu privire la datele cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 și a concluzionat că la caz, SRL „Incaso” este persoana împuternicită de către operatorul ÎM „Moldcell” SA întru prelucrarea datelor în vederea recuperării datoriilor la care Gheorghieva Svetlana și-a dat acordul.

În consecință instanța de apel a conchis că nu poate fi considerată o încălcare a normelor de protecție a datelor cu caracter personal acțiunile SRL

„Incaso” în vederea executării împuternicirilor acordate de ÎM „Moldcell” SA întru recuperarea datoriilor, deoarece, însăși Gheorghieva Svetlana și-a dat acordul la respectivele acțiuni la data de 23 aprilie 2013 când a semnat cu ÎM „Moldcell” SA contractului de abonament și Acordul suplimentar la contractul de abonament și a concluzionat că prin acțiunile întreprinse de SRL „Incaso” nu au fost încălcate drepturile Svetlanei Gheorghieva la viața privată, onoare și demnitate precum și a dreptului la confidențialitatea și securitatea datelor.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial pretențiile acțiunii înaintate de Gheorghieva Svetlana.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 3 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, care stabilește că date cu caracter personal reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Potrivit aceleiași norme legale, prelucrarea datelor cu caracter personal, constituie orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

Iar, în conformitate cu art. 5 alin. (1) al Legii menționate, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Astfel, din materialul probator administrat la actele cauzei se constată că la 23 aprilie 2013, între ÎM „Moldcell” SA în calitate de furnizor și Gheorghieva Svetlana în calitate de abonat, a fost încheiat un contract de abonament și acordul suplimentar la contractul de abonament pentru abonații Moldcell, în temeiul căruia Gheorghieva Svetlana s-a obligat să utilizeze serviciile de telefonie mobilă prestate de ÎM „Moldcell” SA o perioadă de 14 luni, precum și să achite plata lunară pentru utilizarea serviciilor respective (f. d. 22-24).

Tot actele cauzei atestă că Gheorghieva Svetlana nu și-a onorat obligațiunile asumate față de ÎM „Moldcell” SA prin contractul de abonament și acordul suplimentar la acest contract acumulând astfel o datorie.

Este cert și faptul că la 13 martie 2014, SRL „Incaso” a expediat o notificare în adresa Svetlanei Gheorghieva prin care indicând că a fost contractată de ÎM „Moldcell” SA în vederea reprezentării intereselor în procesul de colectare a datoriilor pentru serviciile și produsele de utilizare și solicitării achitării datoriei acumulate față de ÎM „Moldcell” SA a informat-o pe Gheorghieva Svetlana despre faptul că datorează companiei ÎM „Moldcell” SA suma de 1 133, 28 lei inclusiv, datoria curentă pentru utilizarea serviciilor și compensația pentru echipament în

sumă de 568,71 lei, penalitatea calculată conform prevederilor contractului de abonament și acordului suplimentar la contract în sumă de 174,56 lei și costurile de mandat pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată în termen în sumă de 300 lei.

Iar ulterior, tot în luna martie 2014, SRL „Incaso” a postat și a publicat pe pagina personală a Svetlanei Gheorghieva din rețeaua de socializare www.odnoklassniki.ru un mesaj cu conținutul: *„Luînd în considerație că ați ignorat solicitarea de achitare a datoriilor față de ÎM „Moldcel SA în sumă de 1 200 lei și intenționat nu ați întreprins careva măsuri, nu răspundeți la apelurile telefonice, vă eschivați de la achitarea datoriei, la data de 01.04.2014 cauza a fost transmisă în instanța de judecată”*.

La acest segment, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, reține că în conformitate cu art. 12 alin. (2) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, în cazul în care datele cu caracter personal nu sunt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de către operator este obligată ca, în momentul colectării datelor sau, dacă se intenționează dezvăluirea acestora către terți, cel mai târziu în momentul primei dezvăluiri, să furnizeze subiectului datelor cu caracter personal informația privind categoriile de date care urmează a fi colectate sau dezvăluite, precum și informațiile indicate la alin.(1), cu excepția pct. 3) lit. c).

Iar, potrivit art. 13 alin. (1) al Legii precitate, orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele, b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date, c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal, d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date, e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei se constată că SRL „Incaso” prin intermediul angajatului Carpovici Alexandru i-a comunicat Svetlanei Gheorghieva despre necesitatea achitării datoriei acumulate de ÎM „Moldcell” SA și a informat-o că în caz de neachitare a datoriei, informația despre existența datoriilor va fi publicată pe pagina personală în rețelele de socializare.

Însă, contrar reglementărilor art. 13 al Legii privind datele cu caracter personal, care statuează expres că operatorul datelor este obligat să prezinte la solicitare informația despre dreptul de intervenție asupra datelor cu caracter personal, SRL „Incaso” la solicitarea Svetlanei Gheorghieva, nu a prezentat ultimei o dovadă a faptului că reprezintă de drept ÎM „Moldcell” SA și nu a confirmat prin nimic împuternicirile în temeiul cărora ÎM „Moldcell” SA i-a transmis informația confidențială despre existența datoriilor.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că SRL „Incaso” nici în cadrul examinării

cauzei nu a prezentat probe incontestabile și pertinente ce ar atesta dreptul său de intervenție asupra informației despre datoria Svetlanei Gheorghieva față de ÎM „Moldcell” SA și care în sensul Legii privind datele cu caracter personal constituie date cu caracter personal.

Pe când, în conformitate cu art. art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult decât atât, înscrisurile din dosar nu conțin date ce ar atesta obținerea de către SRL „Incaso” la postarea și publicarea informației despre datoriile Svetlanei Gheorghieva față de ÎM „Moldcell” SA a consimțământul subiectului datelor după cum prevede art. 5 din Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

Față de situația de fapt stabilită, instanța de recurs reține că prima instanță corect a calificat postarea și publicarea de către SRL „Incaso” a informației despre datoriei reclamantei față de SA „Moldcell” pe pagina personală a Svetlanei Gheorghieva din rețeaua de socializare www.odnoklassniki.ru, drept o ingerință în viața privată a reclamantei și justificat a constatat încălcarea de către SRL „Incaso” a drepturilor și libertăților fundamentale al Svetlanei Gheorghieva la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Or, la caz este cert că SRL „Incaso” a prelucrat și a răspândit informație personală ce o vizează pe Gheorghieva Svetlana, în lipsa consimțământului subiectului datelor și fără a prezenta ultimului dovada ce confirmă că este persoană împuternicită de operatorul ÎM „Moldcell” SA cu dreptul de prelucra informația răspândită, respectiv cu încălcarea prevederilor Legii privind datele cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

În același timp, instanța de recurs găsește drept corectă și concluziile primei instanțe în partea admiterii capătului de cerere din acțiune cu privire la repararea prejudiciului moral, deoarece, în conformitate cu art. 18 al Legii privind prelucrarea datelor cu caracter personal, orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

Iar, potrivit art. 1422 alin. (1) Cod civil în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Cu referire la prevederile legale enunțate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs conchide că cerințele cu privire la repararea prejudiciului moral se justifică prin prelucrarea și răspândirea informației despre datoria Svetlanei Gheorghieva față de SA „Moldcell” și eschivarea de la achitarea acesteia, cu încălcarea Legii privind datele cu caracter personal, ce în mod evident i-a cauzat reclamantei stări de neliniște și disconfort și i-a provocat stări de stres psihologic și emoțional.

Totodată ținând cont de art. 1423 Cod civil, care stabilește că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o

condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, instanța de recurs consideră că prima instanță a dat o evaluare corespunzătoare criteriilor referitoare la consecințele suferite pe plan psihic de către Gheorghieva Svetlana, generate de retrăiri, de gravitatea și caracterul acestora, precum și de sentimentul de afectare a personalității sale și corect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

Subsecvent prima instanță întemeiat a respins cerințele Svetlanei Gheorghieva cu privire la apărarea onoarei și demnității și reputației profesionale.

Aceasta deoarece din esența prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Codul civil, care indică că orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale și este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

La acest subiect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține și faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Însă, după cum se constată la caz, Gheorghieva Svetlana invocând că prin informația răspândită de SRL „Incaso” i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația, contrar prevederilor legale menționate nu a demonstrat prin probe concludente că informația respectivă îi cauzează prejudiciu de imagine.

De altfel, prima instanță prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată și art. 96 CPC, care statuează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, justificat a dispus încasarea din contul SRL „Incaso” în beneficiul Svetlanei Gheorghieva a sumei de 100 lei cu titlu de taxă de stat achitată de ultima la depunerea cererii de chemare în judecată și confirmată prin ordinul de încasare a numerarului nr. 3 din 16 iunie 2014 (f.d. 3).

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal a admis parțial acțiunea înaintată de Gheorghieva Svetlana.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gheorghieva Svetlana întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Gheorghieva Svetlana.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghieva Svetlana împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Incaso” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva